

Kérdések és válaszok „A Párizsi Jegyzőkönyv – terv a globális éghajlatváltozás 2020 utáni kezelésére” című bizottsági közleményről

Brüsszel, 25 február 2015

1. Mi a közlemény célja?

A közlemény felvázolja az EU elképzelését egy olyan átlátható, dinamikus és jogilag kötelező érvényű éghajlat-változási ENSZ-megállapodással kapcsolatban, amely megfelelő pályára állítja a világot annak érdekében, hogy a globális felmelegedés ne öltön veszélyes mértéket. Már folyamatban vannak a nemzetközi tárgyalások, amelyek a tervek szerint a 2015 decemberében Párizsban tartandó éghajlat-változási konferencián fognak lezárulni.

A közlemény a 2014. októberi európai csúcstalálkozón hozott döntések alapján meghatározza az új megállapodásba foglalandó uniós kibocsátáscsökkentési célkitűzéseket (vagyis az ún. tervezett nemzeti hozzájárulásokat).

2. Hogyan illeszkedik bele ez a közlemény az európai energiaunióra vonatkozó, ma bejelentett stratégiába?

A közlemény kulcsfontosságú elem a Juncker-Bizottság azon prioritásának megvalósításában, hogy létrejöjjön az előremutató éghajlat-politikán alapuló, ellenállóképes energiaunió.

2014 októberében az Unió vezetői a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó szakpolitikai keret más fő tényezői mellett az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2030-ig történő legalább 40%-os hazai csökkentésében állapodtak meg. Ennek célja versenyképesebbé, biztonságosabbá és fenntarthatóbbá tenni az Európai Unió gazdaságát és energiarendszerét, valamint a megújuló energiára és az energiamegtakarításra vonatkozó 27%-os célkitűzés elérése 2030-ra. A 2020 utáni jogalkotási keret részeként sor fog kerülni az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer felülvizsgálatára.

Az éghajlatváltozás kezeléséhez nemzetközi szakpolitikai válaszra van szükség. Az EU a globális kibocsátások mintegy 10%-áért felelős, és ez az arány a következő évtizedben tovább fog csökkenni. 2011-ben az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményének 196 részes fele úgy döntött, hogy 2015 végéig – amikor is sor kerül a párizsi éghajlat-változási konferenciára – valamennyiükre alkalmazandó új megállapodást dolgoznak ki. Ez a közlemény az említett megállapodás fő elemeit vázolja fel.

3. Miért van szükség új éghajlat-változási megállapodásra?

A nemzetközi közösség elfogadta azokat a tudományos bizonyítékokat, amelyek szerint annak érdekében, hogy az éghajlatváltozás ne öltön veszélyes mértéket, az éves átlaghőmérséklet emelkedését globális szinten az iparosodást megelőző szinthez képest jóval 2°C (3.6°F) alatt kell tartani. Az eddig meghozott nemzetközi intézkedések ugyanakkor nem bizonyultak elegendőnek: a földfelszíni átlaghőmérsékletnek az 1850–1900 közötti átlaghoz viszonyított emelkedése a becslések szerint 2100-ra 3,7°C és 4,8°C között lesz, míg a jelenleg tapasztalt emelkedés szintje 0,85°C.

Az Éghajlat-változási Kormányközi Testület által az éghajlattudományos vizsgálatok keretében végzett legutóbbi értékelés rámutat, hogy a 2°C-os hőmérsékleti határérték alatt maradás érdekében való cselekvésre már nincs sok időnk. A hőmérséklet-növekedés visszaszorítása valamennyi ország részéről szükségessé teszi az üvegházhatásúgáz-kibocsátások érdemi és tartós csökkentését. Az intézkedések halogatása magasabb költségekhez és nagyobb technológiai kihívásokhoz vezet, valamint korlátozza a kibocsátások hatékony csökkentésének és az éghajlat-változás hatásaira való felkészülésnek a lehetőségeit.

1994 óta az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye – mely az EU-val együtt 196 részes féllel, így csaknem egyetemes tagsággal rendelkezik – arra a kihívásra összpontosít, hogy megakadályozza a globális éghajlatrendszerbe történő veszélyes emberi beavatkozást. A Kiotói Jegyzőkönyv fontos kiindulópontot jelentett, de mindössze 39 iparosodott ország számára állapított meg kötelezettségeket, és már a kezdetekben sem volt várható, hogy önmagában megoldja a problémát. A koppenhágai konferenciát követően, 2014-ig már több, mint 90 fejlett és fejlődő ország tett 2020-ra szóló önkéntes kibocsátáscsökkentési vállalásokat. Mindez azonban továbbra sem elég az előirányzott 2°C-os célkitűzés eléréséhez.

Ezért az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményét aláíró felek 2011-ben tárgyalásokat indítottak egy

olyan új, valamennyiükre vonatkozó, jogilag kötelező érvényű megállapodás érdekében, amely lehetővé teszi a 2°C-os célkitűzés elérését. A megállapodás aláírására a tervek szerint 2015 decemberében Párizsban kerül majd sor, hatályba lépésének várható időpontja pedig 2020.

Az EU álláspontja szerint a Jegyzőkönyvnek jogilag kötelező érvényű kibocsátáscsökkentési vállalásokat kell tartalmaznia. Ez jelzi majd a legegységesebben a kormányoknak, a piacoknak és a lakosságnak azt, hogy a Jegyzőkönyv aláírói elkötelezték magukat az éghajlatváltozás elleni küzdelem mellett. Az ilyen kötelezettségvállalások fejezik ki legerőteljesebben egy-egy aláíró fél politikai szándékát arra vonatkozóan, hogy vállalásait teljesítse, ezek biztosítják a szükséges kiszámíthatóságot és biztonságot a közsféra és a magánszféra valamennyi szereplője számára, valamint ezek garantálják, hogy a kibocsátáscsökkentés melletti elkötelezettséget ne befolyásolják a nemzeti szintű politikai változások. Mindez csakis egy valamennyi félre alkalmazandó, új megállapodás útján érhető el.

4. Melyek a közlemény kulcspontjai?

A közlemény kulcspontjai a következők:

- A 2014. októberi európai csúcstalálkozón hozott döntések alapján meghatározza az Unió számára javasolt és az új megállapodásba foglalandó kibocsátáscsökkentési célkitűzést. A célkitűzés meghatározása a Limában megállapított tájékoztatási követelményekkel összhangban történt. Az EU 2015. március végéig közli az UNFCCC titkárságával azt, hogy milyen mértékben tudja kivenni részét a kibocsátáscsökkentésből.
- Felszólítja valamennyi országot, hogy jóval a párizsi konferencia előtt nyújtsák be a 2020 utáni, 2025/2030-ig terjedő időszakra szóló kibocsátáscsökkentési célkitűzéseiket. Ezt Kína, az Egyesült Államok és más G20-országok valószínűleg már a 2015-ös év első negyedévének végéig meg tudják tenni.
- A közlemény felvázolja az EU elképzelését egy olyan átlátható és jogilag kötelező érvényű megállapodással kapcsolatban, amely valamennyi fél részéről méltányos és ambiciózus vállalásokat tartalmaz, valamint figyelembe veszi a változó geopolitikai körülményeket. A tudományos elemzések szerint ezek a kötelezettségvállalások 2050-ig lehetővé fogják tenni a globális kibocsátásoknak a 2010-es szinthez viszonyított legalább 60%-os csökkentését.
- Arra tesz javaslatot, hogy a 2015-ös megállapodás az UNFCCC keretében elfogadandó Jegyzőkönyv formájában jöjjön létre, és akkor lépjen hatályba, amint együttesen 40 Gt CO₂-egyenértéket képviselő ország ratifikálta. Ez hozzávetőleg a 2010. évi globális kibocsátások 80%-ának felel meg. Az EU-nak, Kínának és az Egyesült Államoknak politikai vezető szerepet kell felvállalniuk a Jegyzőkönyv mihamarabbi aláírása által.
- Az új Jegyzőkönyv értelmében a kibocsátáscsökkentési vállalások mellett az országokat arra is ösztönözni kell, hogy vegyék ki részüket az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásából, a technológiafejlesztésből és -átadásból, valamint a kapacitásépítésből.
- Annak érdekében, hogy az országokban megvalósuljon az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes fenntartható fejlődés, a Jegyzőkönyvnek meg kell erősítenie a felek azon vállalásait, amelyek az alkalmazkodási intézkedések meghozatalát, az együttműködést, a kibocsátáscsökkentési stratégiák eredményes és hatékony alkalmazásának ösztönzését és az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaihoz való alkalmazkodást célozzák.
- A közlemény hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Jegyzőkönyv valamennyi ágazat részéről követelje meg az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentését, ideértve a légi közlekedést és a hajózást, valamint hogy kiterjedjen a fluortartalmú gázokra is. Ezekben a területeken a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetnek, a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek és a Montreáli Jegyzőkönyvnek kell fellépnie 2016 végéig.
- Rámutat, hogy miként tudja támogatni és erősíteni az EU nemzetközi éghajlat-politikáját a többi uniós szakpolitika, mint például a kereskedelempolitika, a tudományos kutatások, a technológiai fejlesztés és az innováció, valamint a gazdasági és fejlesztési együttműködés.
- A közleményt kiegészíti egy klímadiplomáciai cselekvési terv, melynek célja a párizsi konferenciára való felkészülés részeként az uniós tájékoztatási tevékenységek fokozása, valamint ambiciózus harmadik országokkal való partneri kapcsolatok kiépítése.

5. Miért kell minden országnak hozzájárulnia a célok eléréséhez, és milyen hozzájárulásokról van szó?

Az új Jegyzőkönyvnek tükröznie kell az egyes országok világgazdaságban betöltött felelősségének változásait, napjaink geopolitikai realitásait, illetve az országok hozzájárulási képességét.

2014 novemberében a világ két legnagyobb kibocsátója, Kína és az Egyesült Államok követte az EU

példáját és bejelentették a 2020 utáni időszakra vonatkozó célkitűzéseiket. Ezek együttesen csupán a jelenlegi globális kibocsátások mintegy felét fedik le. A hatékonyság érdekében az új Jegyzőkönyvnek a lehető legszélesebb földrajzi lefedettséggel és a lehető legmagasabb szintű ambíciókkal kell rendelkeznie. A legnagyobb felelősséggel és képességekkel rendelkező országoknak kell a legambiciózusabb hozzájárulásokat tenniük, ugyanakkor fontos, hogy minden ország vállaljon szerepet és kötelezettségeket. Valamennyi aláíró félnek a jelenlegi vállalásaihoz képest ambiciózusabb és szélesebb körre kiterjedő hozzájárulást kell vállalnia. A vállalatoknak közelíteniük kell a teljes kibocsátás alsó szintjeihez és hosszú távú javulást kell tükrözniük a kibocsátási intenzitás terén.

6. Hogyan tud az új megállapodás hozzájárulni az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásának mobilizálásához?

Az alacsony kibocsátású és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes gazdaságok megvalósításához jelentős változásokra van szükség a beruházási trendek tekintetében. Mind a közfinanszírozásnak, mind pedig a magánfinanszírozásnak meg lesz ebben a maga szerepe. A Jegyzőkönyvnek az aláíró országok számára olyan keretet kell biztosítania, amely képes mobilizálni az alacsony kibocsátású és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes programokba és projektekbe történő beruházásokat. Ennek részeként az új Jegyzőkönyvet aláíró valamennyi fél vállalhatná például azt, hogy megerősíti az alacsony kibocsátású és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes technológiák területén történő beruházásoknak kedvező feltételeket. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásának vonzóbbá tételéhez helyi szinten elengedhetetlen a megfelelő jogi, szervezeti, adózási, információs és politikai feltételek biztosítása. Az új Jegyzőkönyv aláíró feleinek emellett vállalniuk kell az éghajlat-változási megfontolások integrálását szakpolitikáikba, fejlesztési stratégiáikba és beruházásaikba annak érdekében, hogy élni lehessen a fejlesztések és az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozása között meglévő számos szinergia által kínált lehetőségekkel. A tervezett nemzeti hozzájárulások és a nemzeti alkalmazkodási tervek közzététele után rajzolódik ki majd pontosabban, hogy milyen fokú finanszírozásra lesz szükség a 2020 utáni időszakban az éghajlatváltozás hatásainak mérséklése és az azokhoz való alkalmazkodás terén.

7. Az EU továbbra is támogatja az éghajlatváltozás elleni küzdelmet a fejlődő országokban?

Igen, az Unió elkötelezett amellett, hogy továbbra is támogassa a fejlődő országokat. Az EU számos finanszírozási eszközt dolgozott ki a különböző országok és ágazatok finanszírozási igényeinek kezelésére. A legkevésbé fejlett és a legkiszolgáltatottabb országok továbbra is preferenciális hozzáféréssel fognak rendelkezni a támogatásokhoz, többek között a Unió éghajlatváltozás elleni globális szövetségén, vagy a konkrét országokkal és régiókkal kötött együttműködési programjain keresztül. A vissza nem térítendő támogatások nyújtása mellett az EU regionális beruházási eszközein keresztül a hitelezést és a magánberuházásokat is elősegíti. 2007 óta az említett eszközök révén mintegy 1 milliárd EUR vissza nem térítendő uniós támogatás és több, mint 6 milliárd EUR közpénzből nyújtott kölcsön együttesen 25 milliárd eurós értéket meghaladó projektfinanszírozáshoz vezetett több, mint 120 éghajlatváltozást érintő projekt vonatkozásában. Emellett számos uniós tagállam támogat fejlődő országokat olyan jelentős kétoldalú együttműködési programokon és többoldalú alapokon keresztül, mint amilyen az Éghajlat-változási Alap és a Globális Környezetvédelmi Alap. Az EU és tagállamai együttesen csupán 2013-ban mintegy 9,5 milliárd EUR (kb. 12 milliárd USD) összegű támogatást és hitelt biztosítottak az éghajlatváltozás elleni küzdelem elősegítésére a fejlődő országokban.

8. Hogyan történik a kibocsátáscsökkentési hozzájárulások kidolgozása és benyújtása a 2015-ös megállapodáshoz?

UNFCCC valamennyi részes fele az EU-hoz és tagállamaihoz hasonlóan hazai keretek között dolgozza ki el tervezett nemzeti hozzájárulását. Az előirányzott célkitűzések világos, átlátható és érthető leírásához szükséges tájékoztatási követelményeket a limai éghajlat-politikai felhívás tartalmazza, amelyről a 2014 decemberében Peruban tartott konferencián született megállapodás.

Fontos, hogy valamennyi fél jóval a párizsi konferenciát megelőzően benyújtsa tervezett nemzeti hozzájárulását. Az EU arra számít, hogy az összes G20-ország és más, erre képes nagyobb gazdaságok és országok ezt már a 2015-ös év első negyedévének végéig megteszik.

A közlemény tartalmazza az EU előirányzott hozzájárulását, és az elfogadott követelményeknek megfelelő tervezett nemzeti hozzájárulás formájában meghatározott uniós kibocsátáscsökkentési célkitűzést. Az EU március végéig benyújtja tervezett nemzeti hozzájárulását.

Az UNFCCC létrehozott egy külön arra szolgáló portált, hogy a felek feltöltsék tervezett nemzeti hozzájárulásukat; ennek címét a honlapján fogja közzétenni. A limai éghajlat-változási konferencián elfogadott követelményeknek megfelelően az UNFCCC 2015. november 1-jéig összefoglaló jelentést készít a felek által 2015. október 1-jéig bejelentett tervezett hozzájárulások összesített hatásáról.

9. Mi lesz az EU hozzájárulása az új megállapodáshoz?

Az EU azzal a jogilag kötelező érvényű, az egész gazdaságra kiterjedő célkitűzéssel járul hozzá a 2015-ös párizsi megállapodáshoz, hogy 2030-ig legalább 40%-kal csökkenteni határain belül az üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Az általános cél elérése érdekében az [uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe](#) tartozó ágazatoknak 2030-ig a 2005-ös szinthez képest 43%-kal kell csökkenteniük kibocsátásaikat. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben nem részt vevő ágazatok kibocsátásait pedig a 2005-ös szinthez viszonyítva 30%-kal kell csökkenteni. A legalább 40%-os célkitűzés ambiciózus és méltányos, emellett összhangban van a 2050-ig megvalósítandó 80%-os hazai csökkentés költséghatékony megvalósításával.

10. Mi történik abban az esetben, hogy ha az előirányzott hozzájárulások összessége nem elég ahhoz, hogy a párizsi konferencia nyomán el lehessen érni a közösen elfogadott 2°C-os célkitűzést?

Amennyiben a Párizsban meghatározandó közös vállalások nem érik el azt a szintet, amely a tudomány mai állása szerint szükséges a 2°C-os célkitűzés eléréséhez, az új Jegyzőkönyvnek és a párizsi döntéseknek biztosítaniuk kell, hogy a világ a lehető leghamarabb a megfelelő pályára álljon.

Először is elengedhetetlen, hogy a megállapodás dinamikus legyen, és megfelelő eljárást tartalmazzon a hosszú távú céllal, valamint a legfrissebb tudományos eredményekkel összhangban lévő rendszeres felülvizsgálatra és a kibocsátásmérséklési kötelezettségvállalások erősítésére. Amennyiben a közös erőfeszítések nem érik el a szükséges szintet, ennek az ötéves időszaknak arra kell ösztönöznie a feleket, hogy a következő célidőszakokra ambiciózusabb vállalásokat tegyenek. A 2020-ban kezdődő ötévenkénti felülvizsgálati eljárás átláthatóbbá, egyértelműbbé és érthetőbbé tenné a felek kibocsátásmérséklési kötelezettségvállalásait a 2°C-os célkitűzéshez való hozzájárulásaik tekintetében. A felülvizsgálat keretében a feleknek be kell számolniuk kibocsátásmérséklési kötelezettségvállalásaik tekintetében tett előrehaladásukról, valamint ki kell fejteniük, hogy intézkedéseiket miért tartják méltányosnak és ambiciózusnak. Az eljárásnak emellett figyelembe kell vennie a képességek, felelősség és nemzeti körülmények folyamatos változását.

Másodsorban Párizsban egy olyan, 2016-ban indítandó eljárásról is döntést kell hozni, amelynek célja megtalálni a nagy mérséklési lehetőségeket rejtő területeket és a kihasználatlan lehetőségeket olyan nemzetközi együttműködésekben keresztül, mint pl. az Éghajlat-változási Alap.

Harmadrészt pedig tovább kell fokozni a kormányzati intézkedéseket kiegészítő alacsonyabb szintű, civil és magánszektorbeli intézkedéseket. Az ENSZ 2014. szeptemberi éghajlat-változási csúcstalálkozóján és a limai éghajlat-változási konferencián számos kezdeményezés született.

11. Miként lehet majd megbizonyosodni arról, hogy az országok teljesítik vállalt célkitűzéseiket?

Az új Jegyzőkönyv iránti bizalom kizárólag stabil átláthatósági és elszámoltathatósági rendszerrel biztosítható. A rendszernek valamennyi félre vonatkozó, jogilag kötelező érvényű szabályokat kell tartalmaznia a nyomon követés, a jelentés és az ellenőrzés, valamint a számvitel és a kapcsolódó megfelelési eljárás tekintetében.

A közös nyomon követési, jelentéstételi és ellenőrzési, valamint számviteli keret segítségével fenntartható a vállalások integritása, és ez teszi lehetővé, hogy a felek átlátható és következetes módon bizonyítsák, hogy teljesítik vállalásaikat, valamint hogy a jelentéseken szereplő adatok megfelelnek a valóságnak. Emellett arra is lehetőséget nyújt a felek számára, hogy láttassák közös előrehaladásukat, valamint biztosítja a szükséges információkat az éghajlatváltozás hatásainak mérséklését célzó hatékony hazai szakpolitikák kialakításához. A megfelelési eljárás ösztönzi és elősegíti az időben történő hatékony végrehajtást a felek részéről, növeli a bizalmat abban, hogy a felek teljesítik kötelezettségeiket, valamint biztosítja a jobbiztonságot és a kiszámíthatóságot. Mindez elengedhetetlen ahhoz, hogy a 2°C-os célkitűzés eléréséhez vezető úton maradhassunk.

12. Mi az alkalmazkodás szerepe az új éghajlat-változási megállapodásban?

Az ambiciózus kibocsátáscsökkentési intézkedések fontossága vitathatatlan, de nem kevésbé lényegesek az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaira való felkészülést és az azokhoz való alkalmazkodást célzó egyéni és kollektív intézkedések. Ezért az alkalmazkodás az új Jegyzőkönyv kulcsfontosságú eleme lesz. Az új Jegyzőkönyvnek hangsúlyoznia kell annak fontosságát, hogy valamennyi ország kötelezettséget vállaljon a megfelelő alkalmazkodást elősegítő intézkedések meghozatalára, az alkalmazkodásnak a vonatkozó nemzeti és regionális tervezési folyamatokba való integrálására, valamint az együttműködésre annak érdekében, hogy megvalósuljon az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes fenntartható fejlődés.

Az egyezmény céljai felé történő haladás értékeléséhez az szükséges, hogy a Jegyzőkönyv javítsa az alkalmazkodás hatékonyságáról, valamint az ellenállóképeség növelése terén szerzett tapasztalatokról szóló, nemzeti közleményeken keresztül jelentéstételt. A Jegyzőkönyvnek fokoznia kell az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásainak különösen kiszolgáltatott régiók és országok részére nyújtott

segítséget, ideértve a pénzügyi és technológiai támogatást, valamint a kapacitásépítést.

13. Mik a kilátások egy globális megállapodásra?

A kilátások kedvezőek. Az egyik kihívást az jelenti, hogy az új Jegyzőkönyvnek több éven át alkalmasnak kell lennie célja betöltésére. Ehhez arra van szükség, hogy ambiciózus, stabil és dinamikus legyen, valamint képesnek bizonyuljon arra, hogy a világot a 2°C-os célkitűzés eléréséhez vezető úton tartsa.

Az EU bízik abban, hogy az új Jegyzőkönyv jelentősen megerősíti és kiszélesíti az éghajlatváltozás kezelésére tett nemzetközi erőfeszítéseket. Az utóbbi egy évben azt tapasztalhattuk, hogy a lakosság és a politika globális szinten egyre komolyabb támogatja az éghajlatváltozás elleni küzdelmet. Az EU vezetői által tavaly októberben elfogadott, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás legalább 40%-os hazai csökkentését előirányzó célkitűzés, valamint ezt követően az Egyesült Államok és Kína által bejelentett jövőbeli kibocsátási célok egyértelműen jelzik a globális elkötelezettséget. A limai éghajlat-változási konferencián a résztvevők 10 milliárd dollárt meghaladó összegben tettek vállalásokat az Éghajlat-változási Alap számára; az összeg – melynek csaknem felére az uniós tagállamok tettek vállalást – a fejlődő országokat hivatott segíteni.

Nagy jelentősége van annak, hogy az Éghajlat-változási Kormányközi Testület ötödik értékelő jelentése kimondja, a 2°C-os célkitűzés elérésére még megvan a lehetőség, ugyanakkor azt is hangsúlyozza, hogy elérkezett az ideje a sürgős és ambiciózus, globális szintű kollektív intézkedéseknek.

Minden fél – és különösen a G20-országok, valamint más magas és közepes jövedelmű országok – részéről erős politikai akaratra van szükség ahhoz, hogy hatékony megállapodás jöjjön létre.

14. Melyek a következő lépések?

A közlemény az uniós környezetvédelmi miniszterek elé kerül március 6-án tartandó ülésükön. A következő hetekben az EU véglegesíti az új globális éghajlat-változási megállapodáshoz való hozzájárulását, hogy azt március vége előtt benyújthassa az UNFCCC részére.

Az előttünk álló hónapokban az uniós prioritások között szerepel az intenzív párbeszéd és együttműködés biztosítása a partnerországokkal, a G20-ak és más magas és közepes jövedelmű gazdaságok arra való ösztönzése, hogy időben tett és ambiciózus hozzájárulásokon keresztül vállaljanak vezető szerepet, különösen a meghatározó gazdaságok fóruma, a G20- és G7-országok összefüggésében.

Az Európai Bizottság még a párizsi konferencia előtt nemzetközi tematikus konferencia szervezését tervezi, hogy ezzel is ösztönözze a tervezett hozzájárulások, valamint a kollektív ambíciók fontosságának kölcsönös megértését.

15. Ki fog profitálni mindebből?

A világ valamennyi országa és polgára hasznára válik, ha sikerül megakadályozni, hogy az éghajlatváltozás veszélyes mértéket öltjön. Az Éghajlat-változási Kormányközi Testület ötödik értékelő jelentése rámutat arra, hogy milyen negatív hatások várhatók, amennyiben nem jár sikerrel az éghajlatváltozás elleni küzdelem.

Az éghajlatváltozás hatásainak korlátozása mellett az EU többek között a következő konkrét gazdasági és környezetvédelmi előnyökre számíthat:

- nagyobb energiabiztonság, különösen a fosszilis energiahordozók felhasználásának és behozatalának csökkentése révén;
- a jelenleginél nagyobb energiahatékonyság, mely hozzájárul a költségek csökkentéséhez, a munkahelyteremtéshez és a versenyképesség növeléséhez;
- kisebb levegőszennyezés, mely kedvező hatással van az emberi egészségre;
- a foglalkoztatottság tekintetében várhatóan új növekedési ágazatokban, többek között a mérnöki és az alapszintű ipari tevékenységek, a közlekedési és szállítóeszközök, az építőipar és az üzleti szolgáltatások terén jönnek létre új munkalehetőségek.

MEMO/15/4487

Tájékoztatás a nyilvánosság számára:

[Europe Direct](#) a [00 800 67 89 10 11](tel:0080067891011) telefonszámon vagy [e-mailben](#)